

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, 27 de juliol del 2018

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Prèvia citació a judici de data 21 de gener de 2016, en l'Audiència del subsegüent dia 4 de març de 2016 la representació processal de la societat "A S.L.U." formulava demanda contra el Sr. R.P.L. de conformitat amb les circumstàncies de fet que exposava i els documents adjuntats i, després d'invocar els fonaments de dret que considerava pertinents, sol·licitava que fos dictada Sentència amb els següents pronunciaments:

"1.- Es procedeixi a desnonar al Sr. R.P.L. de la vivenda que ocupa per raó de la relació laboral que va tenir amb la meva mandant fins el dia 7 de setembre de 2012 i que ocupa de forma indeguda des de dita data; divent la part defenent procedir a deixar lliure i a disposició de la meva mandant la vivenda d'autes, en el mateix bon estat que la va rebre i abonar a la meva mandant el cost de les reparacions que resultin necessàries per a que la vivenda referida estigui en el mateix estat en que es trobava; estat que era correcte, segons és de veure en el contracte laboral adjuntat a la present demanda.

2.- Es condemni al Sr. R.P.L. a pagar a la meva mandant una renda equivalent al salari en espècie establert en el seu dia, per raó de la suma mensual de 161,67.- euros, des del dia en que va finalitzar la relació laboral 7 de setembre de 2012- fins el dia en què la Sala Civil del TSJC va confirmar que l'acomiadament havia estat justificat, és dir fins el dia 28 de febrer de 201;

3.- Es condemni al Sr. R.P.L. a pagar a la meva mandant una indemnització equivalent a una renda mensual del preu de mercat –que serà fixat a resultes de la prova proposada en el moment processal oportú- per la ocupació indeguda que realitza el Sr. R.P.L. de la vivenda d'autes, des del 28 de febrer de 2014 –data en que la Sala Civil del TSJC va confirmar la sentència laboral de primera instància ans referida- fins el retorn de la possessió de la referida vivenda;

4.- Es condemni al Sr. R.P.L. a pagar a la meva mandant tots els consums de aigua, elèctrics, etc... corresponents a la vivenda de autes, cas de haver-hi i que seran fixats a resultes de la prova proposada en el moment processal oportú-, des del dia 7 de setembre de 2012 fins el retorn de les claus de la vivenda d'autes i; subsidiàriament, des del dia 28 de febrer de 2014 fins el retorn de les claus de la vivenda d'autes;

5.- Es condemni al Sr. R.P.L. al pagament de la totalitat de les costes del present litigi, incloent dins de les mateixes els honoraris d'advocat i procurador d'aquesta part, i perit si s'escau, per la mala fe i temeritat amb la qual ha actuat el Sr. R.P.L. i amb la què encara continua actuant, compte tingut que fa més de tres anys que la relació laboral va finalitzar i encara continua ocupa la vivenda que li fou atribuïda per raó únicament i exclusiva de dita relació laboral.”

I per altressí interessava altra petició que fou reproduïda en el tràmit de rèplica i denegada per Aute de data 5 de desembre de 2016 (cf. f. 96 i ss.).

II.- Prèvia petició i atorgament del benefici de defensa i assistència tècnica lletrades gratuïtes per Aute de 15 de març de 2016, en l'Audiència prevista per tal de contestar la demanda, la part defenent va interposar excepció dilatòria d'inadequació de procediment, havent-se suspès en

aquella data la tramitació dels presents autes i tramitat el corresponent incident que fou resolt per Aute de data 1er de setembre de 2016, com segueix:

“A C O R D A:

Primer.- Desestimar l'excepció dilatòria plantejada pel Sr. R.P.L. fent-li expressa imposició de les costes processals causades, segons allò establert al darrer Considerant de la present resolució.

Segon.- Notificar la present decisió a les parts interessades.”

III.- Una volta represa la tramitació dels presents autes per Providència de data 3 d'octubre de 2016, en l'Audiència del dia 4 de novembre de 2016, la part defenent va contestar a la demanda oposant-s'hi, de conformitat amb les circumstàncies de fet que exposava i els documents adjuntats. Després d'invocar els fonaments de dret que considerava pertinents, sol·licitava que fos dictada Sentència amb els següents pronunciaments:

“...prosseguir fins acordar en el seu dia dictar la corresponent Sentència, per la qual, apreciand la prescripció de l'acció, es desestimi íntegrament la demanda formulada per la societat agent A, SLU., tot imposant a la part contrària al pagament de les costes processals causades, incloent-hi els honoraris d'advocat que seran degudament acreditats en el moment processal oportú.”

IV.- En les Audiències dels subsegüents dies 25 de novembre i 16 de desembre de 2016, les parts litigants van replicar i duplicar, insistint en les seves respectives posicions.

V.- La Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 6 de març del 2018 va decidir:

“Que donant lloc a la demanda formulada per la mercantil andorrana A, SLU. i desestimant l'excepció de prescripció de l'acció plantejada per la part defenent, ha de condemnar el Sr. R.P.L. a:

Primer.- Retornar la possessió del bé immoble propietat de la part agent ocupat il·legítimament pel defenent, a saber el pis planta 1ª porta 2ª Escala A de

l'edifici situat a l'Av. Copríncep de Gaulle núm. 00 d'Escaldes-Engordany. en el mateix bon estat en què el va rebre, a acreditar en període d'execució de sentència.

Segon.- *Pagar la suma de 161,67 € per cada mes que hagi passat entre el 9 de setembre de 2012 i el retorn efectiu de la possessió dels referits llocs, a acreditar igualment en període d'execució de sentència.*

Tercer.- *Satisfer les costes judicials ocasionades segons allò previst al darrer Fonament de dret de la present decisió, a acreditar en període d'execució de sentència.”*

VI.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació el Sr. R.P.L. i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions, sol·licita la seva revocació, desestimant la demanda formulada contra ell per “A S.L.U.”, atès que l'agent no està legitimat per exercitar l'acció reivindicatòria i, d'acord amb allò que disposa l'article 80 del Codi de relacions laborals, qualsevol altre acció que pogués exercitar ha prescrit

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI

FONAMENTS DE DRET

I.- El Sr. R.P.L. formula recurs d'apel·lació contra la Sentència d'instància argumentant que, en aplicació del principi de congruència, l'Hble. Batlle no podia modificar la naturalesa de l'acció exercitada per l'adversa, però aquest motiu no es pot estimar.

En efecte, la representació processal de la societat “A S.L.U.” reclamava en la seva demanda, entre altres, que es procedís a desnonar al Sr. R.P.L. de l'habitatge que ocupava per raó d'una relació laboral que va tenir amb la seva mandant fins el dia 7 de setembre del 2012 i fonamentava la seva petició en preceptes de caire contractual, atès que el contracte laboral que vinculava a les parts havia quedat resolt per Sentència de data

15 d'octubre del 2013, confirmada per la d'aquesta Sala de data 28 de febrer del 2014.

El Sr. R.P.L. fonamentava l'excepció dilatòria de manca d'adequació del procediment que va presentar en data 2 d'abril del 2016 en allò que disposa el Codi de relacions laborals, ja que entenia que es tractava d'un conflicte derivat de la interpretació i execució d'un contracte d'aquesta naturalesa i l'Aute de data 1 de setembre del 2016 la va desestimar, atès que la relació laboral havia quedat extingida.

Atesa la decisió a la què arriba la citada resolució que ha esdevingut ferma, no és procedent argumentar ara que el criteri emprat per l'Hble. Batlle d'estimar que l'agent ha exercitat una acció reivindicatòria és incongruent, en primer lloc perquè cal entendre que existeix cosa jutjada i, per tant, no es tracta de resoldre una qüestió laboral, en segon lloc, perquè les normes jurídiques al·legades per les parts, que en tot cas en el present supòsit eren contractuals i no específicament laborals, no vinculen al Jutge en virtut del principi *iura novit curia*, de tal manera que aquest pot aplicar aquelles que estimi més adients, sempre que això no impliqui modificar o alterar la causa de demanar al·legada per les parts, que no és el cas, i tenint en compte que, en qualsevol cas, el procediment ordinari emprat no vulnera cap dels drets a la jurisdicció que ostenten les parts, en quan no limita els drets de defensa, d'audiència o de contradicció de la part que ho denuncia i fins i tot li atorga més garanties.

II.- Argumenta igualment el recurrent que la part agent no ha acreditat ser propietària de l'habitatge que ocupa el recurrent, com corresponia a l'exercici de l'acció reivindicatòria, de tal manera que, no havent provat aquesta circumstància, l'agent no està legitimat per exercitar aquesta acció, però aquest motiu tampoc es pot estimar.

Per tal de donar resposta al greuge que exposa el recurrent, cal posar de relleu, en primer lloc, que l'agent va exercitar una acció d'incompliment del contracte signat entre les parts, raó per la qual va aportar com corresponia el citat contracte (foli 26) en l'apartat dotzè del qual s'establia

que, en el moment en què quedés resolta la relació laboral de l'assalariat amb l'empresa, el treballador s'obligava a retornar a l'hotel les claus de l'habitatge que se li havia proporcionat. En segon lloc, el Sr. R.P.L. en cap moment al llarg del procediment ha dubtat de la legitimitat de la part agent per tal d'exercitar l'acció que dóna origen al present procediment, que l'Hble. Batlle qualifica de reivindicatòria, encara que en realitat és més aviat l'extinció d'un dret d'ús concedit contractualment, ni va sol·licitar que l'agent acredités la seva condició de propietari del pis en el seu escrit de proposició de proves (foli 105), protesta que li hagués permès a la societat agent aportar aquesta prova, i, si l'agent no hagués estat propietari del citat habitatge, o no hagués estat legítimament per arrendar-lo, el treballador s'hauria pogut oposar a retornar-li les claus del mateix. Per últim, cal entendre que, fins i tot sense tenir en compte aquests arguments, de les actuacions es dedueix clarament que l'agent és propietària de l'habitatge que ocupa el recurrent o, en tot cas, que està legítimament per cedir-lo en arrendament als seus treballadors.

Així, del contracte de treball concertat entre el representant de "A" i el Sr. R.P.L. es dedueix que aquesta societat va cedir al seu treballador l'allotjament que encara ara ocupa per raó del servei o tasca que desenvolupa en el marc de l'empresa, com una retribució en espècie (foli 26) i de l'acta d'inspecció ocular que consta al foli 320 es dedueix que al mateix pis també estava present un altre treballador de l'empresa que va afirmar que li havia proporcionat també el seu patró. D'altra banda, és raonable l'argument de l'agent en el sentit que el fet de que fos un altre societat, en concret "B S.L.", qui va signar el contracte amb "Feda" respon al fet que el pis de la seva propietat no té un comptador individualitzat, raó per la qual ella paga les despeses a aquesta societat.

III.- Tenint en compte les anteriors manifestacions procedeix desestimar igualment l'excepció de prescripció al·legada pel recurrent, atès que l'acció reivindicatòria prescriu en el termini de trenta anys.

IV.- En desestimar-se el recurs procedeix imposar les costes generades en aquesta alçada a la part recurrent de conformitat amb allò que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per el Sr. R.P.L. contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 6 de març del 2018, que CONFIRMEM íntegrament, imposant les costes d'aquesta alçada a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-